

Büyük İkramiye

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Eylül 2025

Provasını yapıyorum umudun ve bakir tarlalarında düşlerin geçitler inşa ettiği o arazide gidip geliyorum. Elimdeki mikado çöpleri sanırım dolduruşuna geldim iblisin az sonra gidip bir apart kiralayacağım ve ömrümün kalan kısmını orada geçireceğim belki de balkonuna asacağım çamaşırlardaki o kurumuş kan lekesiyle ihbar edeceğim içimdeki katili...

Az mı günaha girdim durduk yere hem çıkmadık candan umut da kesilmezken.

Bir terane ki içinde dönendiğim.

Sobalı evimin özlemine çekiyorum yine de lüks yaşamaktan taviz vermiyorum.

Ruhumdaki sahanlık.

Yüreğimdeki mahzun çehre.

Kıyanlara inat kıyama durduğum.

Haraç mezat sevenlere aldırış etmeden bitmeyen büyük aşklar yaşadığım.

Kim olduğumu sanıyorsun hem?

Belki bir leydiyim belki de bir kontes.

Yoksa ben Hürrem Sultan mıyım padişahın eteklerini topladığım.

Diridir ruhum benim hem gerçi dingin olmasa da yüreğim hala çocuk gibi hoplayıp zıplarım.

Hüviyetimi çaldırdığım gün başladı benim yeni hayatım.

Yüzüm yok ki babamlara demeye:

“Yine sizin kızınız olmaya geldim.”

Elbet karşılaştığım o kapı duvar.

Bir çilingirle hallettim işimi de...

Ah, nereden bileyim babamın evi kiraya verdiğini elbet polis da alıp götürdü beni.

Bir süre içeride kaldım aslında iyi de oldu ne de olsa konaklayacağım bir yer yoktu o aralar.

Gökteki kumpanya.

Yürekteki kâinat.

Sözcüklerdeki rehavet.

Yüreğim ve mutluluk ise olsa olsa bir rivayet.

Öznemle vardım ben ta ki nüfus cüzdanım çalınana kadar.

Sonra ne yaptım ettim üç kuruş geçti elime sakın ha, sormayın nereden bulduğumu ve üç beş parça çamaşırımı da tıktım ki eski bavula düştüm yollara.

Yol dediğin...

Git git bitmedi sonra içimin istediği ufacık bir odaya kavuştum elbet hala nüfuz kâğıdımı çıkaramadığım için ev sahibine bir de sus payı verdim.

Kira ve depozit bir de verdiğim rüşvet...

Aman ha, duymasın kimseler.

Hem eşyalı tuttum ben daireyi ve ilk işim ılık bir duş almak oldu gerçi sular soğuk akıyordu ama...

Soğuk derler bana ama bilmezler içimdeki ekvatoru.

Neyse efendim, lafı fazla uzatmayım. Neresinden baksanız altı ay rahatça yaşadım tuttuğum dairede elbet kira parasını ödeyemediğim için direkt sepet havası.

Havalı kadınımdır ve sık sık hava kaçırdım sonra da sönerim uçan bir balon iken yere serilirim buruş buruş tenimle ve müstakbel yalnızlığımla.

Babamlar sahi nereye gitti?

Sordum soruşturdum ama izlerine rastlayamadım hele ki o haberi gördükten sonra ki kolay kolay televizyon seyretmem ben.

Nereden bileyim çaldırduğım nüfuz cüzdanımın kıdemli bir hayat kadınına düştüğünü.

Düştüm işte gözlerden.

Haberlerde demez mi?

"Romen uyruklu Suzan Kambura..."

İyi de halis munis Türk kızıyım ben.

"Hayat kadını yapılan operasyonda basıldı aynı zamanda bir uyuşturucu taciri olduğu da çıktı ortaya."

Haberim yok ki olan bitenden. Tesadüfen öğrendim nüfuz cüzdanımın bir hayat kadını tarafından çalındığını.

Nüfuz dairesine gittim mi işim biter.

Gerçi cebimdeki para da bitti ama...

Düşlerim bitti.

Hayal tekne bitti.

Hayatım ve sözcüklerim zehir zemberek.

Hadi, fuhuşta basıldım ya o uyuşturucu kaçakçılığından kaç yıl yerim ki?

Ömrüm saklanmakla mı geçecek?

Ve işte uğurlu sayım iken on üç gittim son iki rakamı on üç olan bir bilet aldım gerçi akıl edemedim ama:
Neyi mi?
İkramiye diyelim bana çıktı. İyi de demezler mi sen kimsin, diye?
Nasıl ispatlayacağım benim ben olduğumu?
Yoksa ozanın dediği gibi bir ben daha mı var içimde?
Olmaz mı ama dışımda bir ben var elbet benim ait olmadığım bir hayatı yaşayan o Romen uyruklu kadın
iken benim olduğunu iddia edip de polise yakalanan...
Çok düşünmekten başım çatlayacak gibi ağrıyor.
Allah'tan havalar sıcak da parklarda idare ediyorum.
Gel de çık işin içinden.
Bilet çekilişi bu akşam.
Ah, ben artık sabahı sabah ederim gerçi biletçiden liste alana kadar da dokuz doğuracağım ama...
İçimde infilak edecek bir bomba düzeneği var sanki. Ne de olsa donanımlı kadını. Ne ararsan var
bende.
Ah, bir de hüviyetimi çaldırmasaydım var ya...
İşte sabah da oluverdi gerçi sabrım da tükendi ama...
Adam henüz gelmemiş güzergâhına.
Biletçiden bahsediyorum canım Allah vere de listeyi bulsam. A, işte geldi biletçi.
"Kardeşim bana çekilişi yapılan numaraların olduğu son listeyi verir misin?"
"Eh, be abla. Sabah sabah liste mi olur?"
"Olur, elbet olur. Yok mu sahi yanında?"
"Çattık sabah sabah."
"Bana mı dedin, kardeş?"
"Ben nereden senin kardeşin oluyorum. Hem daha siftah bile yapmadım at şuradan bir onluk da."
"A, deli mi ne? Soyguncu musun sen?"
"Haydi, al listeni de çek git başımdan."
"İkramiye bana çıktı büyük olasılıkla üstelik bileti de senden almıştım."
"Nereden hatırlayayım seni? Günde yüzlerce kişi gelip geçiyor."
"İnanmıyorum."
"Ne oldu? Yoksa büyük ikramiye sana çıkmadı mı?"
"İkramiyenin ne olduğuna bağlı."
"Anlamadım."
"Yüzümü unutma sakın ki sık sık göreceksin haber bültenlerinde. Bana şans dile sadece..."
"Zaten işim şans dağıtmak. Şansın bol olsun. Beklerim yine. Gerçi büyük ikramiyeyi kazanmış birine
benzemiyorsun ama..."
"Sence?"